

Afskedigelse af lærer på grund af besparelser – vurdering efter forholdene på opsigelsestidspunktet

Tilkendegivelse ved faglig voldgift af 27. marts 2002.

Parter

Danmarks Jurist- og Økonomforbund for et medlem
mod
Finansministeriet for en købmandsskole.

Resumé

På grund af besparelser som følge af nedgang i skolens aktiviteter og ændringer i fagudbuddet blev en lærer opsagt fra sin stilling som adjunkt den 27. januar 2000. Skolen fik imidlertid en overraskende stor elevtilgang i det efterfølgende skoleår. Danmarks Jurist- og Økonomforbund nedlagde derfor påstand om, at afskedigelsen var usaglig. Opmanden fandt, at rimeligheden af opsigelsen måtte vurderes efter forholdene på opsigelsestidspunktet. Finansministeriet blev herefter frifundet.

Påstande

Danmarks Jurist- og Økonomforbund påstod, at opsigelsen af læreren var usaglig, og at læreren skulle genansættes eller subsidiært tilkendes en godtgørelse svarende til seks måneders løn. Finansministeriet påstod frifindelse subsidiært betaling af et mindre beløb.

Sagsfremstilling

Ved brev af 27. januar 2000 blev en lærer opsagt fra sin stilling som adjunkt til fratræden den 31. juli 2000. Afskedigelsen blev begrundet med besparelser i taxametertilskud, skolens økonomi generelt og ændringer i fagudbuddet. Som følge af KVVU-reformen måtte skolen reducere udbuddet fra tre til en KVVU-uddannelse. Skolen vurderede, at det i konsekvens heraf ville være nødvendigt at foretage en række besparelser, herunder afskedigelse af den pågældende lærer. Imidlertid blev der i det efterfølgende skoleår en ganske betydeligt større elevtilgang til KVVUuddannelsen end forventet.

Parternes argumenter

Danmarks Jurist- og Økonomforbund gjorde gældende, at skolen på tidspunktet for afskedigelsen ikke havde haft et sikkert grundlag for at vurdere behovet for nedskæringer, og dermed for at det var nødvendigt at afskedige læreren. Danmarks Jurist- og Økonomforbund bemærkede i den forbindelse, at skolen havde givet læreren seks måneders opsigelsesvarsel i stedet for de fire måneder, læreren havde krav på. Skolen havde i sin opsigelse ikke givet tilsagn om at annullere opsigelsen, såfremt der måtte blive behov for arbejdskraft inden for de fag, den opsagte lærer var kompetent til at undervise i.

Danmarks Jurist- og Økonomforbund gjorde endvidere gældende, at afskedigelsen var i strid med skolens personalepolitiske retningslinier for afskedigelse af lærere. Den afskedigede lærer havde bredere faglig kompetence end de øvrige afskedigelsesemner, og muligheden for reduktion blandt timelærere var ikke udtømt.

Finansministeriet anførte, at skolen med rette havde foretaget en vurdering af konsekvenserne af KVVU-reformen sammenholdt med de økonomiske stramninger, som var blevet pålagt skolen, og på dette grundlag blandt andet havde fundet det nødvendigt at opsiges læreren. Det forhold, at elevtilgangen blev større end forudset ved studiestart den 1. august 2000, ændrede ikke ved, at

skolens vurdering var saglig og realistisk den 27. januar 2000.

Forlængelsen af lærerens opsigelsesvarsel var udelukkende foretaget for at stille læreren bedre i forbindelse med jobsøgning, ligesom skolen i april 2000 havde givet tilsagn om at annullere opsigelsen, såfremt der ved studiestart 2000 måtte vise sig at være behov for lærerens arbejdskraft.

Opmandens tilkendegivelse

Opmanden fandt, at afskedigelsen af underviseren var saglig. Afskedigelsen skyldtes udelukkende de af skolen forudsete nødvendige besparelser. Rimeligheden af opsigelsen måtte efter hidtidig praksis vurderes efter forholdene på opsigelsestidspunktet, og det kunne derfor ikke tillægges betydning, at skolen i modsætning til forventet havde oplevet en større elevtilgang i det efterfølgende skoleår.

Opmanden tilkendegav endvidere, at skolens personalehåndbog, hvoraf der fremgik retningslinier, som forpligtigede skolen til at søge at undgå afskedigelser ved at inddrage en række muligheder såsom begrænsning af overtid, udnyttelse af orlovsordninger mv., rakte udover, hvad skolen måtte antages at være forpligtiget til efter overenskomsten. Det kunne ikke afvises, at en ideel maksimal indsats fra skolens side kunne have reduceret behovet for afskedigelser i videre omfang, men efter bevisførelsen måtte det lægges til grund, at ledelsen havde gjort, hvad der med rimelighed kunne forlanges i så henseende.